

Opțiuni de traducere

2.0. Opțiunea se judecă prin comparație, iar pentru a putea fi calificată ca atare trebuie să îndeplinească unele condiții. Sistemul paradigmatic al limbii țintă trebuie să dețină cel puțin încă un cuvânt sau o altă sintagmă, ori nivelul de dezvoltare al sistemului să permită, în acel moment, posibilitatea creării unei noi forme de exprimare, pentru a putea reda respectivul conținut. De asemenea, soluția pentru care traducătorul sau revizorul optează trebuie să reprezinte un echivalent care să redea, în limite rezonabile, respectivul conținut. Întrucât este dificil și riscant să se hotărască asupra gradului de conștiență a opțiunilor făcute de către traducător și revizor - deși o astfel de disjuncție ar putea da roade în plan teoretic -, sub acest aspect, prezentarea soluțiilor care au rezultat ca urmare a unor opțiuni va fi făcută în mod nediferențiat.

O precizare necesară se referă la faptul că, deși traducătorii și revizorii erau contemporani, prezentând între ei diferențe nu foarte mari [sub aspect cultural, al aspectelor literare pe care le (re)prezentau, al corpusului de texte și instrumente cu care lucrau, al influențelor suferite etc.] nu se pot trata opțiunile acestora ca și cum ar aparține aceleiași persoane.